

РЕШЕНИЕ

№ 3594

гр. София, 27.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **2695** по описа за **2013** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 7179 от 13.03.2013 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 4448 от 01.02.2013 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от П. В. Б., с адрес за призоваване и съобщения [населено място], [улица], ет. 6, офис 6 чрез адв. Р. М. срещу решение без номер от 08.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по нахд № 13212/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 26293 от 30.05.2012 г., издадено от Началника на АНД, отдел „Пътна полиция” (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20,00 /двадесет/ лева, на основание чл. 185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 175 ал. 1, т. 5 от ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 100,00 /сто/ лв. и лишаване право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 1, б.”б” от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на настоящата проверка. Касаторът моли отмяна на решението на СРС изцяло и постановяването на решение по същество, с което да бъде отменено спорното НП. В съдебното заседание редовно призован, не се явява и не се

представлява.

Ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 04.04.2012г. около 12.40ч. в [населено място], по бул. А. Й., П. Б. е управлявал лек автомобил „Ф.“, модел „Пасат“ с ДК [рег.номер на МПС] . На кръстовището на „4-ти километър“, той не е упражнил достатъчно контрол върху автомобила си, като е реализирал пътнотранспортно произшествие, удряйки се намиращия се пред него лек автомобил „Ф. Б.“, управляван от св. Т.. В резултат на удара по автомобила, управляван от св. Т. настъпила щета - охлузена задна броня в дясно. След това касаторът напуснал мястото на произшествието. Свидетелят Т. запомнил лекият автомобил, който го е ударил и водача на същото, за което съобщил на контролните органи.

На мястото на произшествието пристигнал полицейски екип. Бил съставен протокол за ПТП, скица към него и написана декларация от водача на удареното превозно средство - св. Т.. Полицейският служител съставил докладна записка. Въз основа на нея бил издаден АУАН № 26293/15.05.2012г. Нарушенията били преценени като такива по чл. 20, ал. 1 ЗДвП и по чл.123 ал.1 т.1 б."б" от ЗДвП.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № 26293/30.05.2012г., с което на касатора на основание чл. 185 ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП е наложена глоба от 20.00 лева.; и на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123 ал.1 т.1 б."б" от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 100 лв., както и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства. Показанията на св.С. и св. Т. дадени в хода на съдебното следствие, са логични, последователни, непротиворечиви, кореспондиращи изцяло с останалите писмени доказателства по делото, поради което въззивният съд правилно е преценил да ги кредитира.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на Б. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3 б."б" от ЗДвП, тъй като е упражнил слаб контрол върху управляваното МПС, в следствие на което виновно е причинил ПТП, като е напуснал местопроизшествието. СРС е приел, че определената санкция е в законоустановения размер, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил

фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН.

Видно от събраните доказателства безспорно се установява, че касаторът Б. е извършил на посочената дата и място административно нарушение, а именно, че е причинил виновно ПТП поради не упражнен достатъчен контрол върху автомобила си. Доказана е неговата вина по отношение на извършеното деяние. Налице са всички обективни и субективни елементи от състава на административното нарушение, посочени в чл. 6 от ЗАНН. Имайки предвид степента на обществената опасност на неговото деяние, формата на вината, както и смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, правилно въззивният съд е потвърдил наказателното постановление, с което се налага минималният размер на глобата, предвидена за този вид административни нарушения (а именно 100 лв.). Въззивният съд е събрал необходимите и относими за установяване на делото от фактическа страна доказателства. Въз основа на тях правилно е установил фактическата обстановка по настоящото дело.

Решението, предмет на касационна проверка не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 08.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав по НАХД № 13212/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

